Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

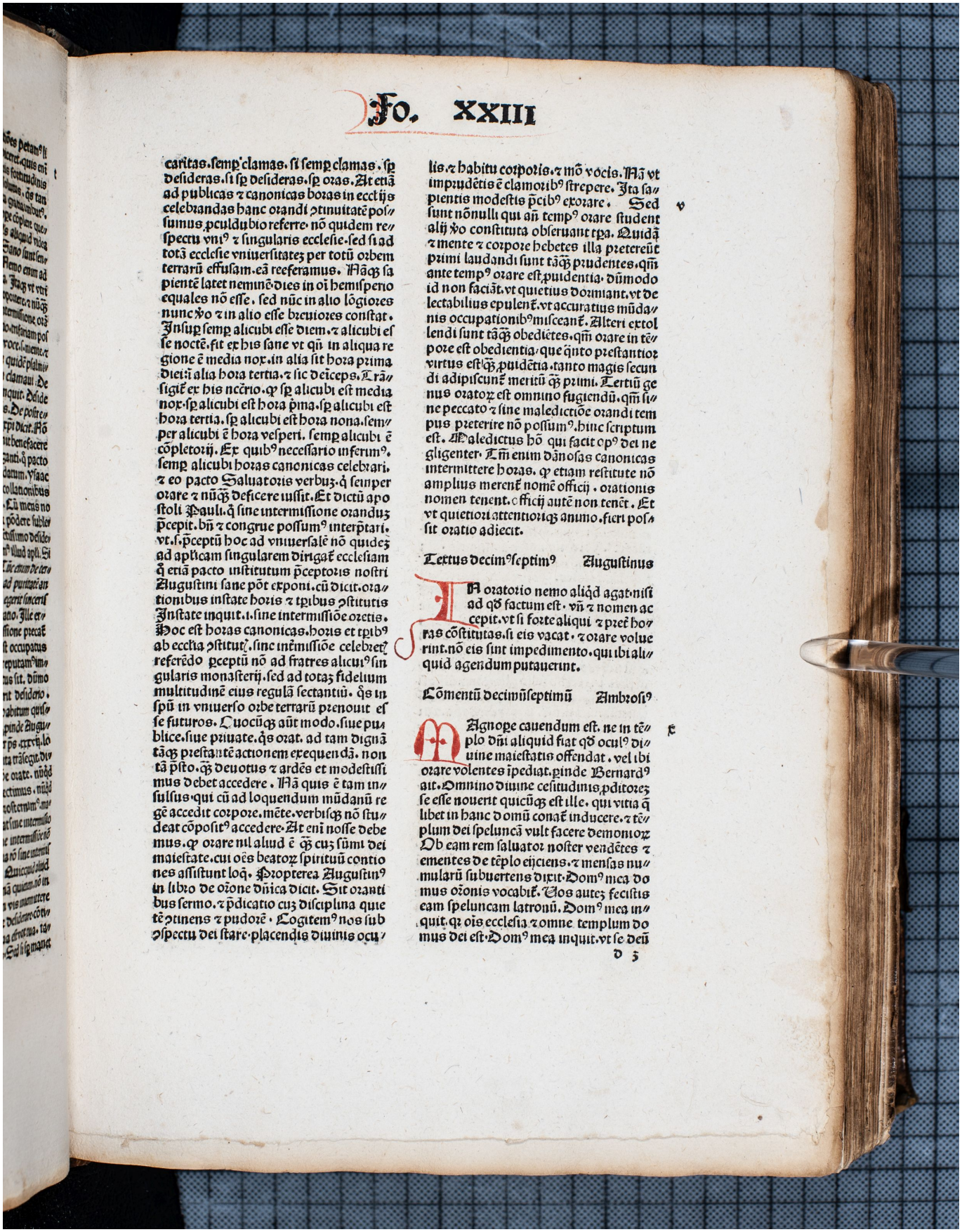

Fo. XXIII

caritas. semp' clamas. si semp clamas. sp desideras. si sp desideras. sp oras. Ac etiã ad publicas ꝛ canonicas horas in ecclijs celebrandas hanc orandi ꝓtinuitatẽ posſumus ꝓculdubio referre. nõ quidem respectu vnĩ ꝰ ꝛ singularis ecclesie. sed si ad totã ecclesie vniuersitatẽ per totũ orbem terrarũ effusam. eã referamus. Hãc ꝫ sapientẽ latet neminẽ dies in oi hemisperio equales nõ esse. sed nũc in alio lõgiores nunc ño ꝛ in alio esse breuiores constat. Insup semp alicubi esse diem. ꝛ alicubi esse noctẽ. fit ex his sane vt qũ in aliqua regione ẽ media nox. in alia sit hora prima diei: i alia hora tertia. ꝛ sic deinceps. Trãsigit ex his nec̃rio. q sp alicubi est media nox. sp alicubi est hora ꝑma. sp alicubi est hora tertia. sp alicubi est hora nona. semper alicubi ẽ hora vesperi. semp alicubi ẽ cõpletorij. Ex quib ꝰ necessario inferum ꝰ. semp alicubi horas canonicas celebrari. ꝛ eo pacto Saluatoris verbuz. q̃ semper orare ꝛ nũq̃ deficere iussit. Et dictũ apostoli Pauli. q̃ sine intermissione orandus ꝑcepit. bñ ꝛ congrue possum ꝰ interꝑtari. vt. s. ꝑceptũ hoc ad vniuersalẽ nõ quidez ad aplicam singularem dirigat ecclesiam q̃ etiã pacto institutum ꝑceptoris nostri Augustini sane põt exponi. cũ dicit. orationibus instate horis ꝛ tpibus ꝓstitutis Instate inquit. i. sine intermissiõe oretis. Hoc est horas canonicas. horis et tpib ꝰ ab ecclia ꝓstitut. sine inẽmissiõe celebret referẽdo ꝑceptũ nõ ad fratres alicui ꝰ singularis monasterij. sed ad totaz fidelium multitudinẽ eius regulã sectantiũ. ꝗs in spũ in vniuerso orbe terrarũ prenouit esse futuros. Quocũq̃ aũt modo. siue publice. siue priuate. ꝗs orat. ad tam dignã tãq̃ prestantẽ actionem exequendã. non tã pñto. q̃ deuotus ꝛ ordẽs et modestissimus debet accedere. Hã quis ẽ tam insulsus. qui cũ ad loquendum mũdanũ rege accedit corpore. mẽte. verbisq̃ nõ studeat cõposit ꝰ accedere. Ac eni nosse debemus. q orare nil aliud ẽ q̃ cuz fũmi dei maiestate. cui oẽs beatoꝝ spirituũ contiones assistunt loq. Propterea Augustin ꝰ in libro de orõne dñica dicit. Sit orantibus sermo. ꝛ pdicatio cuz disciplina quiẽ ꝓtinens ꝛ pudorẽ. Logitem ꝰ nos sub ꝓspectu dei stare. placendis diuinis oculis. ꝛ habitu corporis. ꝛ mõ vocis. Hã vt imprudẽtis ẽ clamorib ꝰ strepere. Ita sapientis modestis ꝑcib ꝰ exorare. Sed sunt nõnulli qui añ temp ꝰ orare student alij ño constituta obseruant tpa. Quidã ꝛ mente ꝛ corpore hebetes illa pretereũt primi laudandi sunt tãq̃ prudentes. qm̃ ante temp ꝰ orare est prudentia. dũmodo id non faciãt. vt quietius dormiant. vt delectabilius epulent. vt accuratius mũdanis occupationib ꝰ misceant. Alteri extollendi sunt tãq̃ obedientes. qm̃ orare in tẽpore est obedientia. que q̃nto prestantior virtus est q̃z ꝓdentia. tanto magis secundi adipiscunt meritũ q̃z primi. Tertiũ genus oratoꝝ est omnino fugiendũ. qm̃ sine peccato ꝛ sine maledictiõe orandi tempus preterire nõ possum ꝰ. hinc scriptum est. Maledictus hõ qui facit op ꝰ dei negligenter. Cm̃ enim dãnosas canonicas intermittere horas. q etiam restitute nõ amplius merent nomẽ officij. orationis nomen tenent. officij aũt non tenẽt. Et vt quietiori attentioriq̃ animo. fieri possit oratio adiecit.

Textus decim ꝰ septim ꝰ Augustinus

In oratorio nemo aliq̃d agat. nisi ad qõ factum est. vñ ꝛ nomen accepit. vt si forte aliqui ꝛ preẽ horas cõstitutas. si eis vacat. ꝛ orare voluerint. nõ eis sint impedimento. qui ibi aliquid agendum putauerint.

Cõmentũ decimũ septimũ Ambrosi ꝰ

Magnope cauendum est. ne in tẽplo dñi aliquid fiat qõ oculi ꝰ diuine maiestatis offendat. vel ibi orare volentes ipediat. pinde Bernard ꝰ ait. Omnino diuine cesitudinis pditoreꝝ se esse nouerit quicũq̃ est ille. qui vitia q̃libet in hanc domũ conat ẽ inducere. ꝛ tẽplum dei speluncã vult facere demonioꝝ Ob eam rem saluator noster vendẽtes ꝛ ementes de tẽplo eijciens. ꝛ mensas numulariũ subuertens dixit. Dom ꝰ mea domus orõnis vocabit. Vos aũt fecistis eam speluncam latronũ. Dom ꝰ mea inquit. q ois ecclesia ꝛ omne templum domus dei est. Dom ꝰ mea inquit. vt se deũ